

Účinkuje soubor Konvergence:

Zuzana Bandúrová j.h. – flétna
Jiří Mráz – klarinet, basklarinet
Viktor Mazáček, Matěj Vlk, Irena Štochlová – housle
Ondřej Štochl – viola
Helena Velická – violoncello
Ondřej Melecký – kontrabas
Eva Hutýrová, Tomáš Pálka, Jan Rybář – klavír
Jan Tuláček - kytara
David Růžička – bicí nástroje
Jana Mandelová – harfa

Vstupné: 100 Kč / studenti: 50 Kč

Příští koncert sdružení KONVERGENCE je plánován na 12.6.2008.

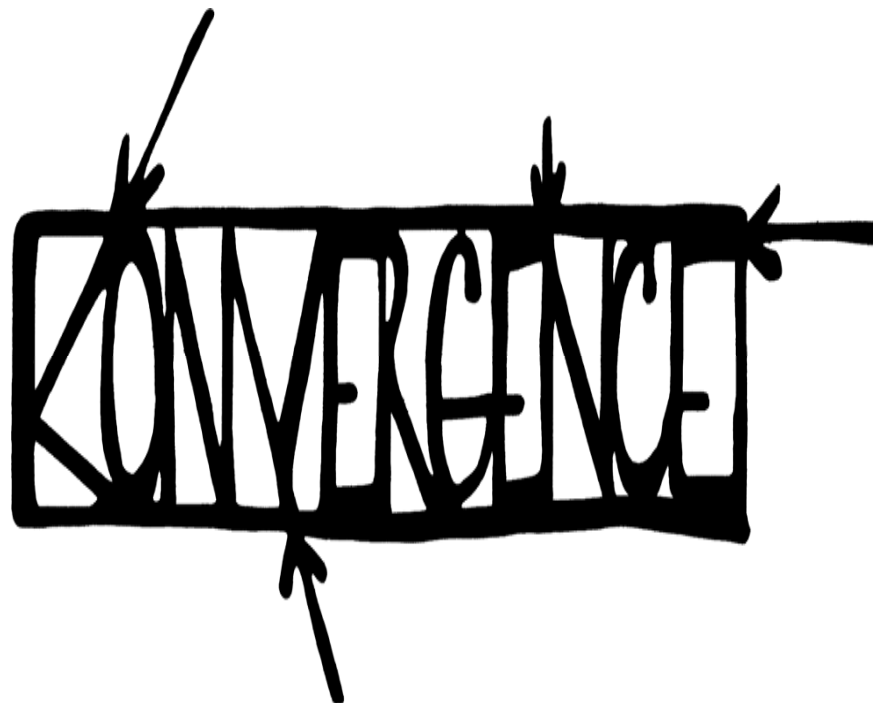
Bližší informace naleznete na: www.konvergence.org

Další odkazy: www.ondrejstochl.info
www.tomaspalka.com
www.atemporevue.cz

Pokud si přejete být včas informováni o koncertech našeho sdružení a dosud vám není zasíláno upozornění v elektronické podobě, můžete nám poslat na konvergence@centrum.cz vaši e-mailovou adresu.

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

Ministerstvo kultury ČR
Nadace Gideona Kleina
Nadace Českého Hudebního Fondu
Nadace Ochranného Svazu Autorského
Nadace Život umělce

28.4.2008

**08'KONVERGENCE
No.1**

PROGRAM KONCERTU:

Pavel Zemek: *Nuages Blancs (1998)*
pro basklarinet, violu, kontrabas, harfu a klavír

Tomáš Pálka: *Silence d'éternité (2007)*
pro flétnu, klarinet, kytaru a klavír

Édith Canat de Chizy: *En bleu et or (2005)*
pro violu a klavír

Jan Rybář: *Trio pro flétnu, vibrafon a klavír (2006)*

Caspar J. Walter: *Lichtwechsel II (1994)*
pro smyčcové kvarteto a kontrabas

Pavel Zemek: *Chrámové sólo (1993)*
pro klarinet

PAVEL ZEMEK: NUAGES BLANCS

Skladba Nuages Blancs (Nuages Moutonnés) tj. Beránci, je věnována památce skladatele Gérarda Griseye. Studijní pobyt na CNS v Paříži uplynul jako jeden den, jako beránci na obloze. Následující krátká zpráva o předčasném úmrtí G. Griseye vše uzavřela.

TOMÁŠ PÁLKA: SILENCE D'ÉTERNITÉ

Kompozice vychází z hudebního materiálu Messiaenova *Quatuor pour la Fin du Temps*. Tak jako u Messiaenovy hudby cítím plynutí času, který se stává až nehybným, i když hudba samotná není nijak statická, pokusil jsem se v této skladbě čas a jeho plynutí téměř zastavit za použití podobných výchozích prostředků. Skladba je poctou dílu a osobnosti O. Messiaena.

Motto: ...Ticho nás obklopuje ve věčnosti...

EDITH CANAT DE CHIZY: EN BLEU ET OR

Francouzská skladatelka (1950, Paříž) vystudovala umění, architekturu a filosofii na Sorboně. Na konzervatoři a v Groupe de Recherches Musicales se věnovala elektroakustické hudbě spolu s Guy Reibelem. Současně s kompozicí studovala i hru na housle.

Skladba *En bleu et or* je velmi citlivým hudebním zápisem s barevným nádechem a je postavena na myšlence agogického vztahu mezi nehybností a pohybem. Vyvíjí se podle

symetrické osy: *nehybnost – pohyb – nehybnost – pohyb – nehybnost*; jedná se o určitý druh dynamické formy odražené v zrcadle, která však není pod vlivem vracející se tematiky. V této hudbě vše vyplývá ze spontánního tryskání znělých monád bez narušení hudebního projevu. To se jeví jako ozvučený zlomek života, v němž forma a materiál vznikají jedním pohybem, který vnitřní pohyb dotváří.

JAN RYBÁŘ: TRIO PRO FLÉTNU, VIBRAFON A KLAVÍR

Trio pro flétnu, vibrafon a klavír navazuje na poetiku mého klavírního tria 27 akordů pro housle, violoncello a klavír. Obě tria jsou navíc komponována obdobnou skladatelskou technikou, která využívá předem vymyšlené souzvučky, na kterých je celá skladba postavena. Technika pozvolna měnících se souzvučků, které se navzájem prolínají, však předem nedefinuje ani styl, ani charakter hudby. Oproti skladbě 27 akordů je toto trio kontrastnější. Splývavý charakter pozvolna tekoucí hudby vznášející se nad stále proměnlivou charakteristickou harmonií je přibližně ve třech čtvrtinách skladby stříhem proměněn v dramatickou a polyrytmickou plochu, která ústí do závěrečné katarze. Toto mají opět obě tria společné - vyústění a katarzi, kterou docilují pomocí diatoničtějšího charakteru tónového materiálu.

CASPAR J. WALTER: LICHTWECHSEL II

Německý skladatel Caspar Johannes Walter (1964, Frankfurt nad Mohanem) studoval kompozici v Kolíně nad Rýnem (J. Fritsch, C. Barlow). Jeho tvůrčím zázemím je komorní soubor "Thürmchen", při kterém působí spolu s Manosem Tsangarisem a Carolou Bauckholdt. Je také vynikajícím violoncellistou. Za své skladby získal četná ocenění, jeho skladby jsou stále častěji prováděny v zahraničí.

Je autorem především komorních skladeb, které jsou dokladem velmi specifického jazyka. Jeho hudba je velmi barevná, využívá širokou škálu netradičních způsobů hry. Pro posluchače tedy může být částečným východiskem znalost H. Lachenmanna. Walter je však oproti Lachenmannově dynamické, kontrastem někdy až přesycené hudbě výrazně lyričtější. Nástroje občas znějí i „normálně“, výjimkou není ani unisono.

Jeho hudba je sdílná právě svou citlivou prací s detailem. Kontrasty se zde odehrávají na úrovni detailů tak drobných, že jsou stěží postřehnutelné. Jeho hudba je (většinou) prosta jakýchkoli zlomů. Nepůsobí dramaticky, díky citlivé práci s jemnými odchylkami v intenzitě svého napětí je výsledkem spíše neobyčejně senzitivní až intimní citové vyjádření, které má na hony daleko k jakémukoli kontemplativnímu klíše. Příkladem za všechny je cyklus "Farben", ze kterého vychází i skladba "Lichtwechsel II".

PAVEL ZEMEK: CHRÁMOVÉ SÓLO

Chrámové sólo bylo napsáno pro soubor, který se věnuje improvizaci při liturgii. Forma je sledem fragmentů, je však možná i interpretace sledující průběh zápisu. „Beztížná“ melodická linie je pak rozdělena do dvou částí: první je reflexí chrámového prostoru, druhá je taneční stylizací prostoru „vnitřního“.